

MŰVÉSZETI SZAKSZERVEZETEK
SZÖVETSÉGE

XVIII. KONGRESSZUSA

BESZÁMOLÓ
2006-2011

HATÁROZATOK
2011

BUDAPEST

2011. MÁJUS 23.

BEVEZETŐ

A Művészeti Szakszervezetek Szövetsége (a továbbiakban MSZSZ) munkájának fő irányait a 2006-2011 közötti beszámolási időszakban az Alapokmány, valamint a szövetség kongresszusán elfogadott célkitűzések, továbbá a folyamatos kihívásokat biztosító hétköznapiak által meghatározott feladatok jelölték ki.

A szövetségi munka alapelvei – a munkavállalói és tagszakszervezeti szolidaritás, a tagság közös érdekeinek megegyezés útján való kialakítása és képviselete, a pártpolitikától való függetlenség – ebben az időszakban ismételtén igazolták megalapozottságukat.

Ebben az öt esztendőben három kormánnyal kellett úgy együttműködni, hogy velük nem politikai, hanem kizárólag érdekvédelmi, érdekképviseleti kérdésekben kellett egyetérteni, avagy vitatkozni.

Jelen beszámoló kapcsán is ismételhető az immár tíz évvel ezelőtt megfogalmazott megállapítás: „Az MSZSZ helyét és szerepét a társadalomban állandóan fejlesztett, magas színvonalú szakmai tudással és konstruktivitással, önálló kezdeményezésekkel és különösen kiszámítható, korrekt együttműködéssel igyekeztünk meghatározni, és nem a változó párt- és kormánystratégiákhoz való sietős és elvtelen „csatlakozással”.

Az elmúlt öt esztendő nagyon vegyes érzésekkel összegezhető. Reálisan szemlélve a történeteket, az kétségtelen eredményként elkönnyvelhető, hogy az általunk képviselt területen az országot, majd az egész világot sújtó válság nem dúlta fel alapvetően se az intézményrendszert, se a munkahelyeket. A művészek, a művészetoktatók és a művészeti terület alkalmazottjai viszonylagos biztonságban vészelték át ezt a nehéz időszakot. Ugyanakkor ez idő alatt a jövedelmek, a keresetek reálértékben érezhetően csökkentek, az egyéb juttatások megszűntek, vagy szűkültek.

Egy ilyen időszakban a szövetség – amellet, hogy továbbra is konstruktív módon közeledett minden üggyhöz, ahogy erre igazán látványos példa az előadó-művészeti törvény megszületése – az elért eredmények, pozíciók és jogok védelmére összpontosította munkáját és erejét.

2006-ban így írtunk: „A bevezető sorokban meg lehet kockáztatni a megállapítást: számos sikeres és előremutató eseményt és folyamatot tudtunk elérni és elősegíteni a beszámolási időszakban.” A jelen beszámoló a sikerek között a kárelhárítás eredményességét, és a kár mértékének minimalizálását tudja elsődlegesen feltüntetni.

Azonban azt is látni kell: a szövetségünk által képviselt terület döntő többségének feltételei elválaszthatatlanul függnak az állami, önkormányzati költségvetési lehetőségektől és szándékoktól. Így amikor az ország egy válságoktól terhelt időszakot él át, az nem kímélheti az ezzel szorosan összefüggő területek, így a művészeti élet viszonyait sem.

* * * * *

Néhány tájékoztató jellegű megjegyzés a Beszámolóhoz és Határozati javaslatához:

Tekintettel arra, hogy a szövetséget alkotó szakszervezetek önálló tevékenysége nem tárgya a beszámolónak, ezért az egyes szakmákat érintő események nem jelennek meg, csak azok, amelyek közvetlenül a szövetség munkáját érintették.

Az anyag szerkesztése során a 2006-os kongresszus Határozatait, a Beszámolót, a szövetségi tanács Határozatait, egymást követően helyeztük el.

Az áttekinthetőség érdekében az

- *2006-os Határozatot dőlt betűvel,*
 - a Beszámoló normál betűvel,
 - a 2011. Határozatokat aláhúzott betűvel
- jelöltük.

TARTALOMJEGYZÉK

I. Beszámoló a határozatok végrehajtásáról és határozati javaslatok	4
1. A közalkalmazottak jövedelmi és jogi helyzetéről	4
1. <u>Határozat a közalkalmazotti munkahelyek megőrzéséről és a bérekről</u>	7
2. <u>Határozat a közalkalmazotti bérekről</u>	7
2. A művészeti és művészetoktatási terület feltételeinek helyzetéről	7
3. Az előadó-művészeti törvényről	9
3. <u>Határozat az előadó-művészeti törvényről</u>	13
4. <u>Határozat a művész-státuszról</u>	13
4. A művészeti terület egyéb kérdéseiről	13
5. <u>Határozati a szerződések jelentőségéről</u>	14
6. <u>Határozat a szerződésekkel kapcsolatos új internetes eszközökről</u>	14
5. Az un. szakmai nyugdíjról és az alkotóművészek szociális ellátásáról	16
7. <u>Határozat a MAK vagyonáról</u>	17
II. Beszámoló a szövetség egyéb tevékenységéről	17
1. Az előadóművészi jogokról	17
8. <u>Határozat az előadóművészi jogokról</u>	17
2. A Nemzeti Kulturális Alapprogramról	17
3. A Művész-világ internetes portálról	18
9. <u>Határozat a Művész-világ honlapról</u>	18
III. Beszámoló szövetségünk kapcsolatairól, együttműködéseiről	18
1. Részvételünk az érdekegyeztetésben	18
2. Kapcsolatok és együttműködés szakszervezetekkel, állami szervezetekkel, szakmai szervezetekkel és nemzetközi szervezetekkel	19
2.1. A szövetség kapcsolatai a szakszervezetekkel	19
2.2. Kapcsolatunk az Országgyűlés Kulturális Bizottságával	19
2.3. Kapcsolatunk a Kormánnyal és minisztériumokkal	19
10. <u>Határozat (2011) a stratégiai partnerségről</u>	19
2.4. Kapcsolatunk szakmai szervezetekkel	19
2.5. Nemzetközi kapcsolatok	20
1. számú melléklet tájékoztató a szövetségi tanács munkájáról	
2. számú melléklet tájékoztató az Előadóművészi Jogvédő Iroda tevékenységéről	
3. számú melléklet tájékoztató a Művész-világ internetes újságról, portálról	
4. számú melléklet tájékoztató a jogsegélyszolgálat tevékenységéről	
5. számú melléklet tájékoztató a társadalombiztosítási szolgálat munkájáról	
6. számú melléklet tájékoztató a munkavédelmi szolgálat tevékenységéről	
7. számú melléklet tájékoztató az üdültetésről	

I. Beszámoló a határozatok végrehajtásáról és határozati javaslatok

1. A közalkalmazottak jövedelmi és jogi helyzetéről

Határozat (2006) a művészeti munkavállalók védelméről

Az MSZSZ tiltakozik a közalkalmazottak félelemben tartása, a művészeti és művészetoktatási intézmények munkavállalóinak egzisztenciális fenyegetettsége ellen. Kollégáink maradandó alkotásaikkal, előadásaikkal, művészeti nevelő munkájukkal felbecsülhetetlen értékeket adnak a jelen és az utókornak. Teljesítményük nem mérhető a gazdaság klasszikus mérőszámaival, eredményeik döntően az érzelmek világában jelentkezők. Fenyegetettség helyett megbecsülést érdemelnek. Feladatuk nem a gazdaságilag a legjobban értékesíthető „bóvli” előállítás, hanem az értékes, érdekes és színvonalas művészeti teljesítmények iránti - ma még létező – igények maradéktalan kiszolgálása.

Beszámoló:

A Művészeti Szakszervezetek Szövetségét alkotó szakszervezetek tagságának meghatározó része változatlanul közalkalmazotti jogviszony keretei között tevékenykedik. Ugyanakkor – különösen a színházi területen – több intézmény alakult át gazdasági társasággá. Ez már az átalakuláskor is veszélyeket hordoz magában, azonban a jelenlegi jogszabályi feltételrendszer lehetővé teszi a munkavállalói jogok biztosítását. Ennek érvényesítésében azonban kiemelt feladata van az érintett szakszervezeteknek is.

A fenti határozat abban az értelemben teljesült, hogy a közalkalmazottak, mint munkavállalók létjogosultságát, az állami, önkormányzati feladatokat ellátó foglalkoztatási csoportot (amelynek a létszáma közel 700 ezer fő) nem fenyegeti nap, mint nap munkavállalói minőségében támadás. Ugyanakkor a közalkalmazottak – anélkül, hogy ilyen rangsor létezne a társadalomban – az elmúlt évek hátrányait az egyik leginkább elszenvedő társadalmi és munkavállalói tömeget alkották.

Az elmúlt öt év a közalkalmazottak számára nem csak a 13. havi illetmény elvesztését, hanem egy példátlan reálbércsökkenést hozott. Az alábbi táblázatok nem csak a közalkalmazottak alapilletményének, valamint az infláció és az átlagkeresetek változásainak mértékét és arányait mutatják be, hanem egyben azt is, hogy a fenti mondatok sajnálatosan valóságosak.

A művészeti, művészetoktatási területen – az állami fenntartású intézmények kivételével – nagyon kevés a forrás arra, hogy a közalkalmazotti illetménytábla minimális alapilletményének mértékét a munkáltatók túllépjék. Ezért az alábbi táblázatban részletezett adatok a területen tipikusak, ami egyben azt is jelenti, hogy sokaknak – túl az egyéb negatív intézkedésen – nominálisan az elmúlt öt évben szinte nem változott a havi alapilletménye, viszont az inflációs hatásokat figyelembe véve azok reálértéke nagyjából az egynegyedével csökkent.

A művészeti területen még az a sajátosság is jelen van, amit nem tükröz ez a táblázat: a munkáltatók az alapilletmények növelése helyett – ha van erre lehetőség – inkább egyéb címenek vállalnak többlet kifizetést. Ez önmagában természetesen nem negatívum, azonban az ilyen kifizetések, tekintettel arra, hogy általában határozott időre, vagy valamely konkrét feladat elvégzéséhez kapcsolódnak, nem biztosítanak folyamatos és garantált jövedelmet kollégáink számára.

Példák a közalkalmazottak garantált (minimális) havi alapilletményei változásainak mértékéről¹ (Ft-ban)				
	F/1 művészeti, oktatási munkakörben foglalkoztatott	F/14 művészeti, oktatási munkakörben foglalkoztatott	D/1 nem művészeti, oktatási munkakörben foglalkoztatott	D/14 nem művészeti, oktatási munkakörben foglalkoztatott
2006	114.600	185.652	70.800	107.616
2007	114.600	185.652	70.800	107.616
2008	122.000	196.115	79.000	111.587
2009	122.000	196.115	79.000	111.587
2010	122.000	196.115	79.000	111.587
2011	122.000	196.115	79.000	111.587

Az alkalmazottak bruttó havi átlagkeresetének változása 2006 - 2010²

	nemzetgazdasági átlag	versenyszféra	költségvetési szféra	oktatás	művészet, egyéb szórakoztatás	előző év 100%-ában költségvetési szféra változása	fogyasztói árindex változása az előző év 100%-ában
2006	171.351	162.531	193.949	191.211	161.416	100,0	100,0
2007	185.017	177.413	206.225	193.250	183.898	106,3	107,9
2008	198.741	192.044	219.044	204.600	183.813	106,2	106,0
2009	199.837	200.304	201.632	194.958	179.199	92,1	104,0
2010	202.576	206.848	196.186	195.928	179.981	97,3	104,7

Ahogy a fenti táblázatokból kitűnik 2007 és 2010 között az infláció összesen 22,6%-os volt, míg ugyanebben az időszakban, nemzetgazdasági átlagban az átlagkeresetek 18%-kal, ezen belül a versenyszférában 27%-kal, míg a közszférában csupán 1,9 %-kal, az oktatásban 2,4%-kal és a művészeti területen 11,5%-kal emelkedtek.

A jelen időszakban a bérek kérdése mellett, sőt azt megelőzve a legfontosabb feladat a munkahelyek megőrzése, illetve ezzel összefüggésben az eddig elért jogok megóvása.

A jelen kormányzati belső vitái, és a munkaadók és munkavállalók közötti ellentétek az olyan érzékeny területeken, mint a művészet és művészetoktatás, helytelen döntések esetében akár akaratlanul is helyrehozhatatlan károkat tudnak okozni.

Ilyen döntés lenne, a pedagógus óraszámok brutális növelése, amely – hasonlóan a nem állami, önkormányzati iskolák költségvetési támogatásának megszüntetéséhez – pedagógusok, így természetesen művésztanárok ezreinek állásvesztésével járhatna.

Szövetségünk az elmúlt évtizedekben már találkozott hasonló elképzelésekkel, de ezeknek mindig sikerült gátat szabni, és a döntéshozók józan mérlegelése és belátása megelőzte a nem kívánt következményeket. Azonban azt is látni kell, hogy határozott kiállítás és vélemény-nyilvánítás nélkül az ellentmondó érvek nem mindig érnek el a döntéshozókhöz.

Ugyanebbe a körbe tartozik az a kormányzati szándék, amely még évekre befagyasztani tervezi a közszféra béreit.

¹ Forrás: az esedékes költségvetési törvények, illetménykiegészítés, pótlékok, jutalom stb. nélkül

² Forrás: a Központi Statisztikai Hivatal honlapja

1. Határozat (2011) a közalkalmazotti munkahelyek megőrzéséről

A Művészeti Szakszervezetek Szövetsége a leghatározottabban elutasít minden olyan szándékot, amelynek eredményeként a foglalkoztatott művésztanárok, és más iskolai dolgozók munkahelye veszélybe kerül vagy megszűnik. A közoktatási és felsőoktatási szabályozás átalakítása során támogat minden olyan törekvést, amely a pedagógusok, oktatók munkahelye megőrzését, munkafeltételeinek javítását célozza, és együttműködik e kérdésekben a kormányzattal és az érdekelt szakszervezetekkel.

2. Határozat (2011) a közalkalmazotti bérekről

A Kongresszus elfogadhatatlannak tartja az elmúlt évek méltánytalan és igazságtalan bérpolitikáját, amelynek következtében a művészeti munkavállalók döntő többségének reálbére jelentősen csökkent. Ennek tükrében különösen elutasítja a közalkalmazotti bérek befagyasztását célzó kormányzati tervet.

2. A művészeti és művészetoktatási terület feltételeinek helyzetéről

Határozat (2006) a teljes piacosítás elutasításáról

A Művészeti Szakszervezetek Szövetsége leghatározottabban elutasítja azokat az álláspontokat, amely szerint a művészet, a művészetoktatás a jelen gazdasági, kereseti viszonyok közepette teljes mértékben kitehető az un. kulturális és oktatási piac körülményei közé. Az államnak jogi és anyagi eszközökkel kell biztosítania azt, hogy az érdeklődő közönség hozzáférjen azokhoz az értékes alkotásokhoz, előadásokhoz, amelyek teljesen kommersz piaci körülmények között esélyhez sem jutnak.

Beszámoló:

A határozatot abban az értelemben feltétlenül sikerült megvalósítani, mely szerint az állam változatlanul felelősségi körébe tartozónak tekinti a művészet és a művészetoktatás támogatását. Tehát a művészeti intézmények és iskolák nem kerültek ki a piac körülményei közé.

Ugyanakkor azt is meg kell állapítani, hogy a támogatási források csökkenése, illetve változása ugyan a teljes piacosítást nem váltotta ki, de rákényszerítette az intézményeket, hogy bevételeiket növeljék, és ez akár az előadó-művészet, akár az oktatás esetében gyakran nemkívánatos szakmai kompromisszumokat is követelt.

Azonban mindez nem okozott olyan alapvető és hátrányos változást, amelytől az előző kongresszuson okkal megfogalmazott határozat tarthatott.

A kiszámíthatóság, tervezhetőség nem nélkülözhető a művészeti életben sem, különösen nem az állandó jelleggel működő és kiemelkedő fontosságú intézményeknél.

Ez jogilag az un. szakmai törvényekben alapozható meg, és a konkrét számokat a mindenkori költségvetési törvények adják meg.

A művészeti oktatás támogatása normatív, azaz a tanulói, hallgatói un. fejkvóta mértéke, illetve a tanulói létszám határozza meg a támogatás végeredményét. Ezen a területen a támogatási mértékek gyakorlatilag nem változtak a beszámolási időszakban, amit tükrözött a bérek alakulásáról szóló beszámoló is.

Az alapfokú művészetoktatási intézményeket szinte évről évre kellett a költségvetési vitákban megvédeni attól, hogy olyan intézkedések szülessenek, amelyek teljesen ellehetetlenítik a működésüket. Azonban a költségvetési megszorítások ezt a területet sem kímélték, és a támogatás reálértékének csökkentése mellett a különböző egyéb intézkedések (kötelező óraszámemelés, intézmény-összevonások, feladatátadások) hatásait el kellett szenvedniük a terület intézményeinek és munkavállalóinak. Mindezzel együtt ebben a nehéz időszakban eredményként lehet elkönyvelni azt, hogy az iskolák ilyen feltételek közepette is működőképesek maradtak, a fenntartó önkormányzatok nem hagyták cserben őket, és a munkavállalók között nem jelent meg a tömeges munkanélküliség veszélye.

Az új közoktatási és felsőoktatási törvény jelenleg a koncepciók vitáinak szakaszában van. Szövetségünk és tagszervezetei számára komoly kihívás az, hogy milyen eredménnyel tudjuk a művészeti oktatás képviselni ebben a folyamatban.

Az előadó-művészeti szervezetek, a színházak, zenekarok, énekkarok és táncgyűttesek támogatásáról a következő pontban szólnunk részletesen.

Itt annyit megállapítunk, hogy e területek képviselői – ide értve az artistákat, cirkuszok világát is – azzal, hogy rendelkeznek valamilyen intézményesített foglalkoztatói háttérrel, viszonylagosan biztonságosabb egzisztenciális helyzetben érezhetik magukat.

A teljesen szabadfoglalkozású alkotók, mint az írók, képzőművészek, vagy az előadók, mint a jazz, vagy rockzene képviselői általában ezt a háttérrel nélkülözik, és lényegében a teljesen esetleges foglalkoztatás és jövedelmek viszonyai között élnek. Háttérrel azok tudnak kialakítani, akik művészeti tevékenységük mellett vállalnak (vagy hozzájutnak) olyan állandó foglalkoztatáshoz, amelyet össze tudnak egyeztetni művészeti tevékenységükkel (pl. művészeti oktatás, tudományos tevékenység).

Az előző kongresszusi beszámolóban a következőket rögzítettük: „A filmtörvény megalkotása és elfogadása hazai és európai viszonylatban is igen kedvező visszhangra talált. A törvény előkészítésének hosszú folyamatában jelentős részt vállalt, és hatásosan és eredményesen működött közre tagszakszervezetünk, a filmes szakszervezet és szövetségünk is. A filmes területre lényegesen nagyobb költségvetési támogatások, és a társasági adó kedvezményének betudhatóan jelentős befektetések érkeznek, és már a kezdeti hazai és nemzetközi sikerek is igazolják a szabályozás létjogosultságát. Szakszervezeti szövetségünk szempontjából egyáltalán nem elhanyagolható az a szempont, hogy mindennek eredményeként, lényegesen több feladat jut, és jövőben még inkább juthat a filmkészítésben tevékenykedő hazai alkotóknak, előadóknak és más szakembereknek.”

A jelen beszámolóban nem feladata és nem is lenne arra alkalmas, hogy elemezze a filmtörvény, a Magyar Mozgóképek Közalapítvány és az egész magyar filmgyártás múltját és jelenlegi helyzetét.

Ugyanakkor meg kell állapítani azt, hogy a magyar filmgyártás elmúlt néhány évének háttere nem érthető, és azt tudjuk, hogy forráshiány és számos befejezetlen film és alkotói várják a helyzet megoldását.

Sajnálatos módon a filmtámogatási rendszer az elmúlt évek történései következtében mára számunkra teljesen áttekinthetetlen, a legkülönbözőbb vizsgálatok folynak és jelenleg annyit tudunk, hogy a kormány a Magyar Mozgóképek Közalapítványt

megszüntette. Ugyanakkor a továbbiakról – egyeztetés és tájékoztatás hiányában – szövetségünk nem rendelkezik információkkal.

3. Az előadó-művészeti törvényről

Határozat (2006) a társasági adókedvezményről

A kongresszus felkéri a szövetségi tanácsot, hogy kezdeményezze a társasági adóról szóló törvény módosítását, melynek eredményeként a művészeti intézmények, szervezetek – hasonlóan a filmes vállalkozásokhoz – bevételeik arányában új forráshoz juthatnának azáltal, hogy az őket támogató gazdasági társaságok a támogatással együttesen adókedvezményt élveznének.

Határozat (2006) a művészeti törvényről

A kongresszus felkéri a szövetségi tanácsot, hogy folytassa az erre vonatkozó határozatnak megfelelően a művészeti törvény megalkotása érdekében folytatott tevékenységét.

Határozat (2006) az ágazati kollektív szerződésről

A szövetségi tanács kezdeményezze a művészeti munkáltatói szervezeteknél ágazati kollektív szerződés (megállapodás) megkötését. A szerződés tartalmazzon - a művészek sajátos foglalkoztatási feltételeiről rendelkező szabályozás hiányában – olyan sajátos szabályokat, amely egyszerűsíti a művészfoglalkoztatást.

Beszámoló:

„A művészeti szakszervezetek és az MSZSZ elmúlt évtizedeinek – talán túlzás nélkül állítható – egyik legnagyobb vállalkozása és egyben kihívása volt és lett a művészeti törvény megalkotására irányuló határozat.”

„Meggyőződésünk az, hogy az ügyet tovább kell vinni, valószínűnek látszik az, hogy egy menetben nem oldható meg az összes, a művészeti életet befolyásoló, és szabályozásra váró kérdés. Azonban ha szeletenként is, témakörönként is, akár más megoldásokkal, de törekednünk kell arra, hogy a művészeti élet és annak szereplői kiszámítható, és korrekt jogi környezetben tevékenykedhessenek.”

Az idézetek szövetségünk 2006-os kongresszusi beszámolójából származnak, a jelen beszámoló pedig csak azonosulni tud a korábban leírtakkal.

Valóban nagy vállalkozás és kihívás a semmiből valamit teremteni.

Szövetségünk részt vehetett és aktív mozgatója volt annak a folyamatnak, amelynek eredményeként az Országgyűlés 2008 novemberében elfogadta az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvényt (a továbbiakban: előadó-művészeti törvény).

Szövetségünk álláspontja szerint az előadó-művészeti törvény létrejöttének gazdasági, társadalmi és jogi háttere az alábbiakban foglalható össze:

Az előadó-művészeti törvény létrejötte alapvetően az alábbi – egyébként nem új keletű – felismerések eredménye:

- a kulturális javakhoz, művészeti értékekhez való széles körű hozzáférés állami szerepvállalás nélkül nem biztosítható;
- a modern jogállamban kialakíthatók azok a hatalmi önkorlátozást biztosító normatív technikák, amelyek révén az állam anélkül válhat művészeti alkotások megrendelőjévé, illetve az ezeket a közönséghez juttató

intézményrendszer fenntartójává, hogy tartani kellene a művészeti élet szabadságába való aránytalan beavatkozásától;

- az állam művészetre fordított kiadásai piacgazdasági mércével mérve sem elsősorban támogatásokat jelentenek, hanem beruházást az emberi erőforrásba, illetve az emberi erőforrást szolgáló kulturális infrastruktúrába.

A kulturális javakhoz való hozzájutás mindenütt a világon az életminőség egyik meghatározó jelentőségű tényezője. Nem új az a megállapítás sem, hogy a művészet az életminőséget befolyásoló képességével közvetlenül hozzájárul a nemzeti jövedelem megtermeléséhez. A kulturális javak fogyasztása a művészet demokratizálódása – a jó értelemben vett tömegkultúra – és a növekvő szabadidő folytán egyre fontosabb eleme a kreatív munkaerő megteremtésének, illetve általában a munkaképesség megőrzésének, ami az ország egészének kulturális színvonalát, termelőerejét, versenyképességét javítja. Ugyancsak általánosan elismert tény, hogy a tudásalapú társadalom nem csupán mennyiségi, hanem minőségi kategória is: nem csupán az információkhoz való hozzáférés terjedelmét jelenti, hanem azt is, hogy ennek az információnak egyre jelentősebb része kreatív – ezen belül művészeti – alkotómunka eredménye. A modern államnak ezért az életminőséget javító művészet megteremtése és fejlesztése nem elsősorban morális kötelessége, hanem jól felfogott társadalmi-gazdasági érdeke.

Magyarország azon kevés európai nemzetek közé tartozik, amelyek nem kötődnek a kontinensen belüli szélesebb nyelvi-kulturális közösségek egyikéhez sem, kevésbé részesülnek tehát abból a természetes megtartó erőből, amelyet e közösségek országhatárokon túl is érvényesülő egymásra hatása, dinamizmusa és integrációs képessége jelent. Spontán folyamatokra e területen oly csekély mértékben hagyatkozhatunk, hogy egyedülálló kulturális-művészeti értékeink megőrzése és újratehermentése hosszabb távon sem képzelhető el jelentős állami-közösségi szerepvállalás nélkül.

Magyarország politikai-gazdasági rendszerének és nemzetközi kapcsolatainak mélyreható átalakulása ugyanakkor az állami művészet-támogatás olyan átfogó újragondolását is szükségessé tette, amely a kulturális-művészeti értékek megőrzéséért és újratehermentéséért viselt felelősséget a jogállamiság és a szociális piacgazdaság alapelveként érvényesíti. Az állami szerepvállalás feltételeinek kialakítása így természetesen csak alkotmányos felhatalmazás alapján, közcélok érdekében, szektor semleges és normatív eszközökkel történhetett.

Az előadó-művészeti törvény a fenti szempontok figyelembevételével gondolta újra és határozta meg az előadó-művészet szakmai, intézményi és igazgatási szereplőinek helyét, feladatait, jogait és kötelességeit.

Ahogy a törvény címéből is kitűnik, a jogszabály nem vállalkozik a teljes előadó-művészeti élet valamennyi kérdésének megoldására, hanem ebből kettő fő terület szabályozását tűzi ki célul: az előadó-művészeti szervezetek támogatásának és a terület sajátos foglalkoztatási szabályainak megfogalmazását.

Az előadó-művészeti törvény alanyai a támogatás tekintetében nevesített szervezetek, így a színházak, zenekarok, énekkarok, balett- és táncegyüttesek.

A törvény teremti meg az együttműködés kötelezettségét ezen a területen az Előadó-művészeti Tanács létrehozásával, egyben segítve a törvénnyel összefüggő

döntés-előkészítés szakmai megalapozottságát. Megtiszteltetés szövetségünk számára, hogy az Előadó-művészeti Tanács egyhangú szavazással immár kettő ízben választotta meg elnökének a szövetség elnökét.

A törvény a támogatási rendszer keretében – egyben valóra váltva a 2006-os kongresszus 3. számú határozatát – létrehozta a társasági adókedvezmény lehetőségét, amely minden várakozást felülmúló forrásbővülést jelent az előadó-művészeti szervezetek számára.

Az előadó-művészeti törvény alkalmazását több eltérő hatálybalépési időpont tette mozgalmassá. Így a törvény általánosságban 2009. március 1-én lépett hatályba, azonban a költségvetési támogatásra vonatkozó szabályait csak 2010. január 1-től, a társasági adókedvezményt 2009. november 12-től lehetett alkalmazni.

Ez ugyanakkor nem befolyásolt több folyamatot, részben kedvező, részben hátrányos eredményekkel.

Az alábbi táblázat összefoglalja az előadó-művészeti törvény támogatási rendszerével érintett szervezetek támogatásának összegeit a beszámolási időszakban:

év	SZÍNHÁZI, TÁNCMŰVÉSZETI TÁMOGATÁS	ZENEKARI, ÉNEKARI TÁMOGATÁS ³
2006	10 milliárd 810,0 millió Ft	1 milliárd 010,0 millió Ft
2007	10 milliárd 810,0 millió Ft	1 milliárd 010,0 millió Ft
2008	11 milliárd 010,0 millió Ft	1 milliárd 010,0 millió Ft
2009	13 milliárd 870,1 millió Ft	1 milliárd 660,0 millió Ft
2010	12 milliárd 887,5 millió Ft	1 milliárd 315,9 millió Ft
2011	11 milliárd 868,5 millió Ft	1 milliárd 120,9 millió Ft

A táblázat több ponton részletesebb magyarázatot igényel. A táblázatból kitűnik 2006-2008 között lényegében változatlanok a támogatási összegek.

Ahogy azt már említettük, az Országgyűlés 2008 novemberében fogadta el az előadó-művészeti törvényt és ezzel párhuzamosan a 2009. évi költségvetésben az e területre fordított támogatás összege 3,5 milliárd forinttal megnőtt, amely közel 30%-os támogatás-növekedést jelentett. 2009 novemberétől már érvénybe lépett a társasági adókedvezmény, és ez még további közel 900 millió Ft forrást hozott a területre.

A 2010. évi költségvetés csökkentette a 2009. évi támogatási összegeket 1,3 milliárd forinttal, azonban ugyanezzel egy időben 5%-kal csökkentek a munkaadói járulékok is, így a tényleges támogatáscsökkentés kb. 700 millió Ft volt (azért mert a munkaadói kiadások a járulékcsökkenéssel meg sem jelentek kötelezettségként, így nem is igényeltek forrást). Az évközi zárolás további forrásokat vont ki a területről, ami különösen a független terület, és az un. pályázati pénzek számára jelentett hátrányt több százmillió értékben.

A 2010. év volt az első év, amikor a társasági adókedvezmény lehetősége teljes adóévben igénybe vehető volt. Ugyan a végleges számok még nem ismertek, de az előzetes adatok alapján lehet látni, hogy ez a forrás legalább 5-6 milliárd forinttal bővíti az előadó-művészeti szervezetek lehetőségeit.

³ Az éves költségvetési törvények adatai

A 2011. évi költségvetés tovább csökkentette – a 2010. évi zárolással csökkentett összeget bázisnak tekintve – a támogatás mértékét, és 2011-ben újabb zárolás mérsékelte a támogatás összegét.

A megjegyzéseket összegezve megállapítható, hogy a költségvetés folyamatosan „fogyasztja” a 2009. évben a rendszer támogatását megemelő 30%-os, 3,5 milliárdos támogatást. Ugyanakkor azt is fontos hangsúlyozni, hogy a társasági adókedvezmény olyan új forrást jelent, ami komoly és fontos szereplőjévé vált, már ilyen rövid idő alatt is, az előadó-művészeti szervezetek működésének.

A támogatással összefüggésben feltétlenül szót kell ejteni a fenntartó önkormányzatokról. Úgy véljük, hogy jellemzően erőn felül igyekeznek az előadó-művészeti szervezeteket támogatni, ez különösen nehéz akkor, amikor feladataik és forrásaik nincsenek megfelelő arányban. Szövetségünk ezért köszönettel és elismeréssel tartozik minden olyan önkormányzatnak, amely önként vállalt feladatának teljesítésével hozzájárul színházak, zenekarok, táncegyüttesek fenntartásához és támogatásához.

Az előadó-művészeti törvény sajátos foglalkoztatási szabályai kizárólag a munkaviszonyban vagy közalkalmazotti jogviszonyban, a törvény hatálya alá tartozó munkáltatónál foglalkoztatott munkavállalókra terjednek ki. Ezek a rendelkezések sajátosak, azaz ezeknek van elsőbbsége a közalkalmazotti törvény, illetve a Munka Törvénykönyve szabályaival szemben, viszont ha valamely kérdésben az előadó-művészeti törvény nem szabályoz, akkor a közalkalmazotti törvény, vagy a Munka Törvénykönyve szabályai az irányadók. A törvény szabályai arra törekednek, hogy biztosítsák az előadó-művészeti szervezetek sajátos munkarendjéhez szükséges munkáltatói mozgásteret, azonban ezt csak úgy, hogy egyidejűleg a munkavállalók jogai ne sérüljenek. Új jogintézmények is megjelennek törvényben így például átlagosan napi kettő óra felkészülés a munkaidő része a művészi munkakörökben, vagy ilyen a pótszabadság intézménye.

A munkajogi szabályrendszer összességében a munkavállalók érdekeit szolgálja és ebben nem kis feladatot vállalt és teljesített szövetségünk és tagszervezetei.

Az ágazati kollektív szerződés lehetőségét a törvény nem zárta le, de azt is meg kell jegyezni, hogy számos olyan kérdésre választ adott, amelyeket a korábbiakban az ágazati kollektív szerződésben kívántunk szabályozni.

Továbbá megjegyezzük azt is, hogy az ágazati párbeszéd bizottságokról és a középszintű szociális párbeszéd egyes kérdéseiről szóló 2009. évi LXXIV. törvény intézményes lehetőséget nyújtana az ágazati kollektív szerződések létrejöttéhez, de a lehetőség kihasználását az egységes előadó-művészeti munkáltatói oldal létrejöttének hiánya akadályozza.

Végül itt említjük meg, hogy a munkavállalók jogainak érvényesítését a törvényben nem csak mi ítéljük meg pozitívan, hanem a külföldi partnerszervezetek is nagy érdeklődéssel és elismeréssel figyelték munkánkat és annak eredményeit. Külön is kell beszélni arról, hogy a közel hetven ország szakszervezeteit tömörítő FIM (Zenészek Nemzetközi Szövetsége) javaslatára 2009-ben a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete elnyerte az UNESCO hivatalos partnerszervezete, a Yehudi Menuhin által alapított Nemzetközi Zenei Tanács un. zenei jogokért kiadott elismerését, tekintettel az előadó-művészeti törvényben és az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról (ekho) szóló törvényben a zenészek és

előadóművészek érdekében folytatott tevékenységért és az elért eredményekért. Az elismerésre azért is büszkék lehetünk, mert ilyenben még más ország szakszervezete ettől a nemzetközi szervezettől eddig még nem részesült.

Az előadó-művészeti törvény módosítása napirenden van. Úgy gondoljuk, hogy egy ilyen új törvény természetes velejárója, hogy a hibáit korrigálják, a hiányait pótolják. Szövetségünk, ahogy eddig is minden esetben tette, konstruktív javaslataival igyekszik ehhez a folyamathoz hozzájárulni.

3. Határozat (2011) az előadó-művészeti törvényről

A Kongresszus elismerését és köszönetét fejezi az előadó-művészeti törvény megalkotásában résztvevő valamennyi tisztségviselőnek és szakértőnek az eredményes munkáért.

A 2001-es kongresszuson elhatározott művész-törvény fontos elemei valósultak meg az elmúlt években. Ez feljogosítja szövetségünket arra, hogy úgy ítélje meg: helyes döntést hoztunk és annak végrehajtása is sikeres. Azonban a döntés egyben kötelez is: tovább kell keresni az általunk képviselt terület problémáira a megoldásokat. Ennek jegyében fogalmazzuk meg az alábbi javaslatot.

4. Határozat (2011) a művész-státuszról

A Kongresszus változatlanul fontosnak tartja azt, hogy önálló törvény biztosítsa a sajátos jogait azoknak az alkotó-és előadóművészeknek, akik tevékenységüket nem munkaviszonyban vagy önfoglalkoztatóként folytatják. A művész-státusz megteremthetné a lehetőséget annak, hogy az érintettek ne vállalkozóként és ne a versenyjog alanyaként vehessenek részt a művészeti alkotások és előadások létrehozásában.

A Kongresszus felkéri a Szövetségi Tanácsot, hogy kezdjen vizsgálódást és szükség szerint tárgyalásokat a kérdés megoldásának elindítása érdekében.

A Kongresszus álláspontja szerint a kívánt törvény megszületéséig:

- a szakszervezeti gondolkodás és munka fő iránya a kollektív jogok érvényesítése, továbbá, hogy a foglalkoztatási viszonyok szabályozását a Munka Törvénykönyve és a közalkalmazottakról szóló törvény hatálya alá vonjuk, illetőleg a foglalkoztatottakat a munkaviszony és közalkalmazotti viszony keretei közé tereljük.

- az ÁFA-törvény szigorításával korlátozzuk az ÁFA-levonási jogot és ezzel a vállalkozóként való foglalkoztatást.

4. A művészeti terület egyéb kérdéseiről

Idézet a 2001. évi kongresszus határozatából a szakmavédelemről:

„A szakmai felkészültség, illetve végzettség megléte és megkövetelése a szakmai színvonal, a minőségbiztosítás, másfelől a foglalkoztatás fontos garanciális eleme.

A kongresszus tiltakozik az olyan foglalkoztatás ellen, amely során a kontárok, az olcsó szakképzetlen vagy felkészületlen munkaerő, a technikai eszközökkel manipulált előadások szakmailag értékelhetetlen teljesítménye tisztességtelen előnyt élvez.

Ezek a jelenségek a szakmai felkészültség leértékelését teszik lehetővé, és egyben a közönség manipulálását, félrevezetését is eredményezik.

A kongresszus felkéri a szövetségi tanácsot, hogy – együttműködve a kulturális minisztériummal és az érdekelt szakmai szervezetekkel - minden lehetséges eszközzel küzdjön az ilyen jelenségek ellen és vizsgálja meg, milyen jogi eszközökkel lehetne a szakmavédelem eszköztárát erősíteni.

A kongresszus ugyanakkor rögzíti azt is, hogy minden tekintetben és eszközeivel messzemenően támogatja az új alkotások vagy előadások létrejöttét, illetve a fiatal tehetségek, pályakezdekők képességeinek kibontakoztatását.”

Beszámoló:

„Sajnálatos módon, ezen a területen semmilyen szabályozási kérdésben nem sikerült előrelépni, sőt a szórakoztató zene esetében a gazdasági és közlekedési miniszter hatályon kívül helyezte a szakmaiságot védő szabályokat.” Ezt írtuk a fenti 2001-es határozatról a 2006.évi kongresszusi beszámolóban.

Azóta – az előadó-művészeti törvénynek köszönhetően – több ponton jelentős előrelépés történt, és ennek komoly folytatása is várható.

Így az előadó-művészeti törvény a művészi és művészeti munkakörök betöltéséhez szigorú végzettségi és szakképzettségi szabályokat rendel, és az ezektől történő eltérést csak szűk körben, különösen indokolható esetekben engedi meg.

Ugyancsak az előadó-művészeti törvény előírása szerint az un. I. kategóriás zenekar és énekar tagjainak legalább 80%-ának szakirányú felsőfokú végzettséggel kell rendelkeznie. Ismereteink szerint a törvény módosítása is hasonló jellegű szakmai követelményeket kíván megfogalmazni a többi előadó-művészeti ágban is.

Az előadó-művészeti törvény előnyben részesíti az élő zenét alkalmazó zenés előadásokat, azaz anyagilag érdekelt az élő zene alkalmazásában.

Végül a szórakoztatózenész területen is várható változás, ebben az ügyben biztató egyeztetések folynak.

Idézet a 2001. évi kongresszus határozatából a szerződések jelentőségéről:

„A kongresszus ezúton is felhívja kollegáink figyelmét arra, hogy a munkavégzés, alkotó és az előadóművészi tevékenység, és így az érdekvédelem nélkülözhetetlen eszköze az egyéni, kollektív szerződések megléte.

Továbbra is a szövetség, a szakmai szakszervezetek, az Előadóművészi Jogvédő Iroda, továbbá a szövetség jogsegély szolgálatának kiemelt feladata az, hogy minden lehetséges jogi, szakmai, érdekvédelmi segítséget megadjon – lehetőleg még a szerződések megkötését, illetve módosítását megelőzően - ahhoz, hogy a művészek és más munkavállalók érdekeit megfelelően érvényesítő szerződések jöjjenek létre.”

Beszámoló:

Szó szerint idézzük a 2001-es kongresszusi beszámolót, mert ma is minden gondolata aktuális:”Szövetségünk több olyan szerződésformulát szerkesztett az elmúlt években, amelyeket a tagság rendszeresen használ. Emellett egyre gyakrabban keresik meg szövetségünket, szakmai szakszervezeteinket és a jogvédő irodát kollegáink, sőt nem egyszer a foglalkoztatók is, jogi, szakmai tanácsot kérve szerződéseik jogszerűsége biztosítása érdekében. Ezekben az esetekben rendszerint a művészek, a munkavállalók érdekei képviselőjére is alkalom nyílik. Azokban az esetekben, amikor már a szerződéskötés, sőt a teljesítés megtörtént és csak ekkor

derül ki, hogy nincs szerződés, avagy ami van az rendkívül hátrányos a munkavállaló számára, már igen kevés a kiigazítás lehetősége.

A törvényi szintű szabályozás általában megfelelően határozza meg, különösen a munkajogban és a szerzői jogban a kötelező szerződési elemeket, ezért nem ennek hiánya, hanem továbbra is a munkáltató vagy megbízó erőfölénye okán születnek egyoldalú vagy hátrányos feltételekkel jogviszonyok.”

Mindezt kiegészítjük azzal, hogy szövetségünk Jogsegélyszolgálatára és az Előadóművészi Jogvédő Iroda munkatársai az egyéni szerződések mellett a kollektív szerződések elkészítéséhez, módosításához minden lehetséges jogi segítséget megadnak.

Miután úgy tűnik, hogy ez a kérdés változatlanul a feladatok sorába tartozik azért tíz év után megismételjük a határozati javaslatot.

5. Határozat (2011) a szerződések jelentőségéről

A Kongresszus ezúton is felhívja kollegáink figyelmét arra, hogy a munkavégzés, alkotó és az előadóművészi tevékenység, és így az érdekvédelem nélkülözhetetlen eszköze az egyéni, kollektív szerződések megléte.

Továbbra is a szövetség, a szakmai szakszervezetek, az Előadóművészi Jogvédő Iroda, továbbá a szövetség jogsegély szolgálatának kiemelt feladata az, hogy minden lehetséges jogi, szakmai, érdekvédelmi segítséget megadjon – lehetőleg még a szerződések megkötését, illetve módosítását megelőzően - ahhoz, hogy a művészek és más munkavállalók érdekeit megfelelően érvényesítő szerződések jöjjenek létre.

6. Határozat (2011) a szerződésekkel kapcsolatos új internetes eszközökről

A Kongresszus felkéri a Szövetségi Tanácsot, hogy a szerződések és azok kritikája, kommentárja számára hozzon létre egy interaktív honlapot, vagy a Facebook-on egy oldalt, amely minden érdekelt számára elérhető, és amely idővel „jogalakító” tényezővé válhat.

7. Az un. szakmai nyugdíjról és az alkotóművészek szociális ellátásáról

Határozat (2006) az un. szakmai nyugdíjról

Az MSZSZ felkéri az érintett kormányzati szerveket, hogy kezdjenek mielőbb egyeztetést az un. szakmai nyugdíjra vonatkozó kormányzati elképzelésekről.

Az MSZSZ elfogadhatatlannak tartja az olyan eljárást, amelynek során a döntések az érintettek véleményének, álláspontjának ismerete hiányában alakulnak ki.

A határozatnak megfelelően a kulturális kormányzat egyeztetéseket folytatott szövetségünkkel az egyes művészeti tevékenységet folytatók öregségi nyugdíjával, összefüggő szabályokról. Ennek eredményeként a jogszabály nem lett visszamenőleges hatályú, és csak a 2008. január 1-e után szakmai nyugdíjba vonultakat érintette, továbbá amennyiben nyugdíja mellett tovább dolgozik, és ha a díjazása meghaladja a minimálbér 18-szorosát, abban az esetben kell választania, hogy a tárgyév hátralevő időszakában nyugdíját vagy további kereső tevékenységét szünetelteti, majd a következő évben ismét indul ez a számítás.

A fenti határozat még egy békésebbnek tűnő – ám rendkívül fontos – kérdésre irányította rá a figyelmet. A mai nagy kérdés: mi lesz a sorsa magának az un. szakmai nyugdíjnak. Ez eddig ismert kormányzati tervek általánosságban meg kívánják szüntetni az eddigi nyugdíjazással összefüggő különböző kedvezményes lehetőségeket.

A mi tagságunkat (magántáncos, táncos, artista, magánénekes, énekes, tánctalénekes, fúvószenész, színész) közelebbről érintő szabályozási tervekről eddig semmilyen tárgyalás nem folyt, nem is valószínű, hogy a művészek lennének bármely szempontból a probléma kulcsai és megoldásai. A művészeti nyugdíjat kb. nyolcszáz művész: táncos, énekes, fúvószenész, artista és színész veszi igénybe. Ez a nagyságrend egy nagy rendszeren belül teljesen jelentéktelen. Ugyanakkor a kedvezőtlen változások a mi köreinket aligha fogják kímélni.

Úgy gondoljuk, hogy a szövetség képviselői külön határozat nélkül is legjobb tudásuk szerint fognak eljárni.

A Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete törekvéseit szövetségünk és az érintett tagszakszervezetek mindig megkülönböztetett figyelemmel, szolidaritással támogatták. Hosszú évek óta váratott magára az a jogi, gazdasági és szervezeti megoldás, amely megnyugtatóan rendezné az alkotóművészek szociális –és nyugellátását, valamint biztosítaná az érintett művészek önrendelkezésének teljes körű érvényesülését.

Ebben a folyamatban értesültünk a Magyar Alkotóművészeti Közalapítvány megszüntetéséről.

Anélkül, hogy a kormányzat pontos szándékait ismernénk, arról nem tudunk véleményt mondani.

7. Határozat (2011) a MAK vagyonáról

A Kongresszus szolidaritását fejezi ki a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületével, és kéri a kormányzatot, folytasson párbeszédet annak érdekében, hogy valamennyi érdekelt számára elfogadható megoldás jöjjön létre.

II. Beszámoló a szövetség egyéb tevékenységéről

1. Az előadóművészi jogokról

Határozat (2006) a szerzői és előadóművészi jogokról

A kongresszus kiemelkedő fontosságot tulajdonít a szerzői és előadóművészi jogok védelmének. Emellett messzemenően tiszteletben tartja a többi szerzői jogi jogosult jogait, és az őket, és a szerzőket képviselő közös jogkezelő szervezetekkel az EJI útján szorosán együttműködik.

A kongresszus elutasít minden olyan törekvést, amely a szerzői és szomszédos jogokat, azok védelmét, továbbá azok közös jogkezelését kérdőjelezi meg. A kongresszus felkéri a szövetségi tanácsot, hogy ezt az álláspontot minden hazai és nemzetközi fórumon képviselje.

Beszámoló:

Az Előadóművészek Jogvédő Irodája (EJI) részletes beszámolót ad az iroda tevékenységéről.

Itt jegyezzük meg, hogy 2011. április 26-án az MSZSZ-EJI elnöke stratégiai partnerségi együttműködési megállapodást írt alá a Közigazgatási és Igazságügyi miniszterrel és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnökével a szerzői és szomszédos jogok területén történő együttműködésről.

8. Határozat (2011) az Előadóművészi Jogvédő Irodáról

A Kongresszus messzemenő elismerését és köszönetét fejezi ki az Iroda tisztségviselőinek, az elnökség és a jogdíjbizottságok tagjainak, és a szervezet munkatársainak kiváló tevékenységükért.

2. A Nemzeti Kulturális Alapról

Határozat (2006) az NKA munkájában való részvételről

A szövetségi tanács kezdeményezze az oktatási és kulturális miniszterénél azt, hogy a szakmai szakszervezetek képviselői számára teremtsen meg a részvétel lehetőségét az NKA szakmai kollégiumai munkájában.

Beszámoló:

Sajnálatos módon a kezdeményezés nem talált egyetértésre, de ettől függetlenül több szakmai kollégiumnak tagja szakszervezetünk képviselője.

Szövetségünk főtitkára az NKA irányító szervezetének, a Bizottságnak a tagja, míg elnökünk a Kiemelt Kulturális Programok Kollégiumának vezetője volt, majd tagja lett.

3. A Művész-világ internetes portálról

Határozat (2006) a Művész-világ honlapról

A kongresszus felkéri a szövetségi tanácsot, a szakmai szakszervezeteket és valamennyi tisztségviselőt, munkatársat arra, hogy segítse elő minden lehetséges módon a Művész-világ ismertségét, valamint járuljon hozzá annak tartalmának színesítéséhez értékes gondolataival.

A kongresszus elismerését fejezi ki a honlap megalkotásáért.

A Művész-világ az eltelt öt esztendő alatt az internetes kulturális honlapok és portálok között elismerésre méltó rangot vívott ki.

A szerkesztés ízlésesen és arányosan ötvözi az általános kulturális értékeket, híreket tartalmazó írásokat, a mélyebb gondolatokat is megfogalmazó esszékkel, blogokkal.

Azt a legkevésbé sem lehet állítani, hogy a Művész-világ az üzemi szakszervezet faliújságja lenne, de – anélkül, hogy ezt túlzásba vinné - több hírrel és arccal, riporttal kellene tudatni az olvasókkal, hogy szövetségünk folyamatosan működő, a művészeti élet fontos döntéseit befolyásolni képes szervezet.

Ehhez természetesen a szerkesztőnek, a szövetség és a szakmai szakszervezetek összehangolt folyamatos együttműködésére van szükség.

Az elérhetősége: www.muvesz-vilag.hu

9. Határozat (2011) a Művész-világ honlapról

A kongresszus felkéri a szövetségi tanácsot, a szakmai szakszervezeteket és valamennyi tisztségviselőt, munkatársat arra, hogy segítse elő minden lehetséges

módon a Művész-világ ismertségét, valamint járuljon hozzá annak tartalmának színesítéséhez értékes gondolataival, írásaival.

III. Beszámoló szövetségünk kapcsolatairól, együttműködéseiről

1. Részvételünk az érdekegyeztetésben

A Művészeti Szakszervezetek Szövetsége és tagszakszervezetei reprezentatív szakszervezetként képviselték valamennyi érdekkörükbe tartozó területen az érintett munkavállalók érdekeit.

Ez a tény biztosította számunkra a részvétel lehetőségét a különböző szintű és tartalmú érdekegyeztető fórumok munkájában. Így a Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete (MZTSZ) és a Színházi Dolgozók Szakszervezete (SZIDOSZ) tagja kulturális ágazati, továbbá az MZTSZ a közoktatási ágazati érdekegyeztető tanácsnak, képviselője tagja a Közoktatás-politikai Tanácsnak is.

A Magyar Zeneművészek és Táncművészek Szakszervezete (MZTSZ) és a Színházi Dolgozók Szakszervezete (SZIDOSZ) képviselői tagjai az Előadó-művészeti Tanácsnak.

Az MSZSZ képviseletét az országos érdekegyeztetés fórumain a SZEF (Szakszervezetek Együttműködési Fóruma) látja el.

2. Kapcsolatok és együttműködés szakszervezetekkel, állami szervekkel, szakmai szervezetekkel és nemzetközi szervezetekkel

2.1. A szövetség kapcsolatai a szakszervezetekkel

Az országos szakszervezeti konföderációk között szövetségünk a SZEF tagjaként találta meg azt az érdekkört, amely a leginkább alkalmasnak tűnt a művészeti terület sajátos és összetett kérdéseinek az országos érdekegyeztetésben megvalósuló képviseletére.

A SZEF-hez való csatlakozásnál fontos szempont volt az is, hogy tagságunk meghatározóan jelentős létszáma közalkalmazott, ezért problémáink és feladataink jelentős része hasonló a SZEF tagjaiéhoz. Együttműködésünket megalapozta az a készség is, mely szerint a SZEF vállalta a nem közalkalmazott művészeti munkavállalók képviseletét is.

A szövetség és elsősorban az MZTSZ harmonikusan működik együtt a pedagógus szakszervezetekkel, és kiegyensúlyozott a kapcsolatunk a közművelődési és közgyűjteményi terület szakszervezetével.

2. 2. Kapcsolatunk az Országgyűlés Kulturális és Sajtó Bizottságával

Kiemelkedő jelentőségű részvételünk az Országgyűlés Kulturális és Sajtó Bizottsága munkájában. A bizottság általában készséggel és érdeklődéssel fogadta javaslatainkat, és több előterjesztésünk talált támogatásra, illetve az új kormány és Országgyűlés megalakulása óta az egyeztetés intenzív helyszíne.

2.3. Kapcsolatunk a Kormánnyal és minisztériumokkal

A kormánnyal való kapcsolatunk közvetetten az országos érdekegyeztetésben, közvetlenül az ágazati érdekegyeztetésben valósult meg.

A kultúráért és az oktatásért felelős minisztériummal kialakult kapcsolatunkat korrekt munkakapcsolatnak tekintjük, amely ugyanakkor - véleményünk szerint – elsősorban vezetői szinten a szükségesnél és a lehetségesnél szegényesebb. Bízunk abban, hogy a nyugodtabb körülmények ezeket a problémákat hamarosan megoldják. Az együttműködés lehetőségét a továbbiakban is keresni kell, ennek lehetséges útvonala az új jogalkotási törvény alapján megköthető stratégiai partneri együttműködés.

10. Határozat (2011) a stratégiai partnerségről

A Kongresszus felkéri a Szövetségi Tanácsot, vizsgálja meg a stratégiai partnerségi megállapodás megkötésének lehetőségét az oktatásért és a kultúráért felelős miniszterrel.

2.4. Kapcsolatunk szakmai szervezetekkel

Szövetségünk széleskörű kapcsolatot épített ki a különböző szakmai szervezetekkel.

Együttműködésünket segítette az előadó-művészeti törvény előkészítésével összefüggő munka, de gyakran közös problémáink is közelebb vittek egymáshoz.

Több szakmai szervezettel formalizáltuk kapcsolatunkat, együttműködési megállapodásban rögzítettük közös szándékainkat.

2.5. Nemzetközi kapcsolatok

A nemzetközi szervezetekben az érintett szakszervezetek képviseltetik magukat, így a filmes és az írók szakszervezete a sajtó és a média, illetve az audiovizuális területen tevékenykedő szakszervezeteket tömörítő UNI – MEI- ben, a zenész szakszervezet a FIM – ben (Zenészek Nemzetközi Szövetsége) és a színész szakszervezet a FIA - ban (Színészek Nemzetközi Szövetsége). Valamennyi szakszervezetünket a nemzetközi szervezet végrehajtó bizottságába is beválasztották.

A nemzetközi tevékenység az Előadóművészi Jogvédő Iroda szélesedő tevékenységében meghatározó jelentőségű.

Budapest, 2011. május 23.

A Művészeti Szakszervezetek Szövetsége
Tanácsa